

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobce: **Ing. M. H.**, narozen dne X
bytem X

proti

žalovaným: 1. **Městský úřad Litvínov**
sídlem náměstí Míru 11, 436 01 Litvínov
2. **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
3. **Dražní úřad**
sídlem Wilsonova 300/8, 121 06 Praha 2
4. **Dopravní a energetický stavební úřad**
sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaných spočívajícím v nezahájení řízení a neposouzení bezpečnosti a zákonnosti provozu tramvajové dráhy na poddolovaném území v ochranném pásmu nemovitých památek ve Smetanově ulici v Litvínově

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podáním ze dne 21. 3. 2026, doručeným zdejšímu soudu dne 23. 3. 2026 označeným jako „*žaloba na ochranu před nezákonným zásahem*“ se žalobce vymezil proti faktické nečinnosti žalovaných správních orgánů. Žalobce se domáhal ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím „*v dlouhodobé, trvající a systematické nečinnosti žalovaných správních orgánů, které navzdory opakovaným podnětům a upozorněním nekonají ve věci ohrožení bezpečnosti staveb, veřejného zdraví a nemovitých kulturních památek v souvislosti s provozem a modernizací tramvajové tratě vedené přes poddolované území ve Smetanově ulici v Litvínově*“. Podle žalobce žalované orgány mj. nezahajují řízení z moci úřední, nepřijímají opatření k ochraně kulturní památky a umožňují pokračování závadného a potenciálně nebezpečného stavu. Nezákonný zásah podle žalobce trvá nejméně od roku 2022 do současnosti a stále pokračuje. Žalobce uvedl, že před podáním žaloby vyčerpал všechny dostupné prostředky ochrany, a to včetně uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „*správní řád*“) dne 19. 2. 2026.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. Žalobce navrhl, aby soud rozhodl, že nečinnost žalovaných představuje nezákonný zásah, aby zakázal žalovaným pokračovat v tomto zásahu, aby uložil žalovaným povinnost zahájit řízení z moci úřední a povinnost posoudit bezpečnost a zákonnost provozu tramvajové trati na dotčeném území a konečně, aby žalovaným uložil povinnost koordinovat jejich postup a zajistit účinnou ochranu dotčené kulturní památky a veřejného zájmu. Dotčení na veřejném subjektivním právu žalobce spatřuje ve skutečnosti, že je vlastníkem nemovitosti na adrese X, kolem níž vede trasa tramvajové trati vybudovaná na poddolovaném území. Žalobce uvedl, že spatřuje zásah do svého subjektivního veřejného práva vlastnit majetek, konkrétně uvedl, že negativní dopady špatného technického stavu tramvajové dráhy se projevují prostřednictvím vibrací a hluku na uvedené nemovitosti.
3. Současně s žalobou podal žalobce návrh na vydání předběžného opatření, kterým by soud měl zakázat žalovaným, jakož i osobám jednajícím na základě jejich rozhodnutí nebo povolení, pokračovat v realizaci stavby *Modernizace tramvajové trati ve Smetanově ulici v Litvínově*, a to až do pravomocného skončení tohoto řízení. Návrh odůvodnil tím, že byla zahájena realizace modernizace tramvajové trati v úseku vedoucím mj. ulicí Smetanova, čímž dochází k bezprostřední hrozbě vzniku nevratných zásahů do stability podloží, poškození konstrukce nemovité památky, veřejného zájmu na ochraně kulturního dědictví a prohloubení nezákonného stavu.
4. Následně žalobce podáním ze dne 27. 3. 2026 žalobu doplnil. Uvedl, že v mezidobí od podání žaloby obdržel odpověď od Krajského úřadu Ústeckého kraje (žalovaného 2), který na jeho návrh na uplatnění opatření proti nečinnosti reagoval tak, že nepovažuje danou situaci za nečinnost a že nebude přijímat žádné nápravné opatření. Uvedená skutečnost podle žalobce potvrzuje jím tvrzený nezákonný zásah spočívající v nečinnosti žalovaných a dále skutečnost, že vyčerpal všechny dostupné prostředky ochrany.
5. Soud předesílá, že prakticky shodnou žalobou žalobce se zabýval v řízení vedeném pod sp. zn. 16 A 11/2025, které bylo skončeno usnesením ze dne 19. 2. 2026, č. j. 16 A 11/2025-59. V daném řízení byl jako žalovaný označen pouze Městský úřad Litvínov, tedy žalovaný 1 v tomto řízení. Zmíněným usnesením zdejší soud žalobu odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), a to z důvodu nevyčerpání všech dostupných prostředků ochrany; konkrétně žalobce nedoložil, že by uplatnil opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu poté, co vůči žalovanému 1 uplatnil podnět k zahájení řízení z moci úřední podle § 42 správního řádu. Zdejší soud opřel své závěry zejména o rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, publ. pod č. 4178/2021 Sb. NSS, (věc „ŽAVES“), který stanovuje podmínky, za nichž se lze úspěšně domáhat ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v nečinnosti správního orgánu.
6. Soudě podle obsahu žaloby podané v této věci se žalobce (patrně v návaznosti na předchozí odmítavé usnesení) snažil zhojit nedostatek spočívající v nevyčerpání všech dostupných prostředků ochrany. Podle jeho tvrzení a listin předložených k žalobě odeslal žalovaným 2, 3 a 4 dne 19. 2. 2026 podání nazvané *Opatření proti nečinnosti*, které doplnil podáním ze dne 21. 2. 2026. Žalobce k žalobě předložil pouze podání ze dne 21. 2. 2026, které podle jeho obsahu mělo doplnit podání ze dne 19. 2. 2026. Z podání ze dne 21. 2. 2026 ovšem nevyplývá, co bylo obsahem podání ze dne 19. 2. 2026, a soud konstatuje, že ze samotného obsahu nelze učinit závěr, že jde materiálně o návrh na přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 2 správního řádu. Takový návrh musí obsahovat označení prvostupňového orgánu, u něhož měl být uplatněn podnět podle § 42 správního řádu, a zároveň uveden návrh, aby nadřízený

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správní orgán uložil prvostupňovému (nečinnému) orgánu zahájit řízení z moci úřední. Uvedené minimální náležitosti z podání ze dne 21. 2. 2026 nevyplývají.

7. Zároveň lze konstatovat, že jediným nadřízeným správním orgánem, jemuž bylo podání ze dne 19. 2. 2026 a podání ze dne 21. 2. 2026 adresováno, je Krajský úřad Ústeckého kraje (žalovaný 2), který je v nadřízeném vztahu k Městskému úřadu Litvínov (žalovaný 1). Drážní úřad (žalovaný 3) a Dopravní a energetický stavební úřad (žalovaný 4) mohly být v kontextu podané žaloby pouze prvostupňovými orgány a není tedy zřejmé, proč jim žalovaný adresoval podání nazvané jako opatření proti nečinnosti. Teoreticky tedy lze uvažovat nad tím, že prostředky ochrany (podnět podle § 42 správního řádu a návrh na přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu) byly bezvýsledně vyčerpány ve vztahu k zásahu, jehož se měl dopustit žalovaný 1 coby podřízený správní orgán žalovaného 2. Aby mohlo být postaveno na jisto, že žalobce skutečně uplatnil návrh na přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, soud by se potřeboval seznámit s obsahem podání ze dne 19. 2. 2026, nicméně s ohledem na níže uvedené okolnosti nepovažoval za účelné žalobce vyzývat k jeho doložení, neboť by šlo o krok nadbytečný a procesně neekonomický.
8. Ze zmíněného řízení sp. zn. 16 A 11/2025 (tj. z úřední činnosti) je soudu známo, že se realizuje rekonstrukce úseku tramvajové trati, který vede Smetanovou ulicí v Litvínově a kde se nachází žalobcem vlastněná stavba. Tuto skutečnost ostatně potvrdil sám žalobce v návrhu na vydání předběžného opatření v této věci. Zároveň v řízení vedeném pod sp. zn. 16 A 11/2025 vyšlo najevo, že žalovaný 4 (Dopravní a energetický stavební úřad, odbor staveb drah), vydal rozhodnutí ze dne 24. 2. 2025, č. j. DESU/121/002927/25, o vydání povolení záměru pro stavbu dráhy „Modernizace tramvajové trati ul. Nádražní – Poliklinika, Litvínov“, které se týká mj. i úseku tramvajové trati vedoucí v sousedství nemovitosti žalobce. Z uvedeného rozhodnutí vyplývá, že probíhalo řízení o vydání stavebního povolení k revitalizaci daného úseku tramvajové dráhy a zároveň, že žalobce byl coby vlastník sousední nemovitosti považován za účastníka řízení. Z rozhodnutí rovněž plyne, že před vydáním rozhodnutí ve věci bylo předloženo také vyjádření Obvodního báňského úřadu pro území kraje Ústeckého ze dne 30. 1. 2025. Je tedy evidentní, že bylo vedeno správní řízení, v němž mohl žalobce uplatnit stejný okruh námitek, jako v nyní projednávané žalobě. Pokud je tomu tak, je jeho žaloba nepřipustná již z tohoto důvodu. Srovnej zejména bod 85 rozsudku ŽAVES: *„Nesmí totiž existovat žádné jiné správní řízení ani žádný jiný moment, kdy osoba v minulosti mohla nebo teprve v budoucnu bude moci chránit své subjektivní hmotné právo v rámci veřejné správy nebo žalobou před správním soudem (buď jako účastník správního řízení, nebo jako osoba, která sice dle zákona nebyla účastníkem řízení, ovšem proti rozhodnutí má právo podat žalobu podle § 65 odst. 1 s. ř. s.). Je nerozhodné, zda takovou ochranu využila. Tato podmínka proto vylučuje, aby zásahovou žalobu úspěšně podala osoba, která např. nevyužila (nebo sice využila, ale bez úspěchu) opravné prostředky k ochraně svého subjektivního práva, případně soudní ochranu proti rozhodnutí, které z takového řízení vzešlo.“* Jelikož se žalobce domáhal vydání předběžného opatření, jímž by byl průběh stavby, která podle jeho tvrzení začala 1. 3. 2026, pozastaven, je zřejmé, že uvedené rozhodnutí o stavebním povolení nabylo právní moci.
9. Soud tedy dospěl k závěru, že je podanou žalobu nutné odmítnout z důvodu nepřipustnosti podle §46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť žalobce měl zjevně možnost uplatnit svá práva v jiném řízení před správními orgány, a není tedy naplněna podmínka subsidiarity zásahové žaloby. S ohledem na to soud ani nevybíral soudní poplatek, nezasílal žalobu k vyjádření

žalovaným orgánům a samostatně nerozhodoval o návrhu na vydání předběžného opatření z důvodu nadbytečnosti.

10. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. tohoto usnesení podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., jež stanoví, že *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.*

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. dubna 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu